Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0185

Ułatwienie finansowania inwestycji i reform mających na celu poprawę konkurencyjności Europy i stworzenie unii rynków kapitałowych (sprawozdanie Draghiego)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2025 r. w sprawie ułatwienia finansowania inwestycji i reform mających na celu poprawę konkurencyjności Europy i stworzenie unii rynków kapitałowych (sprawozdanie Draghiego) (2024/2116(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając publikację z dnia 18 lipca 2024 r. przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen zatytułowaną „Wybór Europy: wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej 2024−2029”,

– uwzględniając sprawozdanie Maria Draghiego z dnia 9 września 2024 r. na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności (sprawozdanie Draghiego),

– uwzględniając sprawozdanie Enrica Letty z dnia 17 kwietnia 2024 r. zatytułowane „Much more than a market” [Znacznie więcej niż rynek] (sprawozdanie Letty),

– uwzględniając sprawozdanie Christiana Noyera (sprawozdanie Noyera) z dnia 25 kwietnia 2024 r. zatytułowane „Developing European capital markets to finance the future” [Rozwój europejskich rynków kapitałowych w celu finansowania przyszłości],

– uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 29 stycznia 2025 r. pt. „Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030) i z 26 lutego 2025 r. pt. „Pakt dla czystego przemysłu – wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji” (COM(2025)0085),

– uwzględniając pismo przewodniczącej Ursuli von der Leyen w sprawie obronności skierowane do Rady Europejskiej przed jej posiedzeniem w dniu 6 marca 2025 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 6 marca 2025 r. w sprawie europejskiej obronności,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 marca 2025 r. pt. „Unia oszczędności i inwestycji – Strategia na rzecz zwiększenia zamożności obywateli i konkurencyjności gospodarczej w UE” (COM(2025)0124),

– uwzględniając oświadczenie Eurogrupy w rozszerzonym składzie w sprawie przyszłości unii rynków kapitałowych z dnia 11 marca 2024 r.,

– uwzględniając plan działania wysokiego szczebla z maja 2024 r. dotyczący działań następczych w związku z oświadczeniem Eurogrupy w rozszerzonym składzie w sprawie przyszłości unii rynków kapitałowych,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 i 18 kwietnia 2024 r.,

– uwzględniając opinię rozpoznawczą Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „Inwestycje i reformy na rzecz konkurencyjności i unii rynków kapitałowych” (ECO/665) przyjętą 30 kwietnia 2025 r.;

– uwzględniając oświadczenie Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z dnia 25 kwietnia 2024 r. pt.: „How European insurers and pension funds can contribute to further strengthen the Capital Markets Union” [Jak europejscy ubezpieczyciele i europejskie fundusze emerytalne mogą przyczynić się do dalszego wzmocnienia unii rynków kapitałowych], jego dokument roboczy z dnia 11 września 2024 r. pt.: „A simple and long-term European savings product: the future Pan-European Pension Product” [Prosty i długoterminowy europejski produkt oszczędnościowy: Przyszły ogólnoeuropejski produkt emerytalny]], jego sprawozdanie nt. kosztów i wcześniejszych wyników z dnia 15 kwietnia 2025 r. oraz sprawozdanie z dnia 7 listopada 2024 r. pt.: „Prudential Treatment of Sustainability Risks” [Ostrożnościowe traktowanie przez ubezpieczycieli ryzyka dla zrównoważonego rozwoju],

– uwzględniając stanowisko Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) z dnia 22 maja 2024 r. pt.: „Building more effective and attractive capital markets in the EU” [Budowanie bardziej efektywnych i atrakcyjnych rynków kapitałowych w UE], sprawozdanie ESMA dotyczące rynku z dnia 18 grudnia 2023 r. pt. „Costs and Performance of EU Retail Investment Products 2023” [Koszty i wyniki detalicznych produktów inwestycyjnych w UE w 2023 r.] i opinię ESMA z dnia 24 lipca 2024 r. pt.: „Sustainable investments: Facilitating the investor journey - A holistic vision for the long term” [Zrównoważone inwestycje: ułatwianie udziału inwestorów – holistyczna wizja długoterminowa],

– uwzględniając sprawozdanie ESMA z dnia 21 września 2023 r. pt. „The EU securitisation market – an overview” [Rynek sekurytyzacji w UE - przegląd],

– uwzględniając oświadczenie Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego z 7 marca 2024 r. w sprawie rozwoju unii rynków kapitałowych,

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 lutego 2025 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do krótszego cyklu rozrachunku w Unii (COM(2025)0038),

– uwzględniając europejską inicjatywę na rzecz liderów technologii uruchomioną w lutym 2023 r.,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej z dnia 17 czerwca 2025 r. w sprawie działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego – sprawozdanie roczne za 2024 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie tworzenia unii rynków kapitałowych[2],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Budżetową,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A10-0124/2025),

A. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Draghiego wskazano poważne niedociągnięcia, jeśli chodzi o ogólną konkurencyjność gospodarki europejskiej i brak wzrostu wydajności, oraz zasugerowano rozwiązanie, którym jest przyciąganie inwestycji, w tym poprzez uwolnienie kapitału prywatnego, i jednocześnie utworzenie unii oszczędności i inwestycji; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Draghiego oszacowano, że do ożywienia zrównoważonego wzrostu, przywrócenia produktywności UE, wspierania konkurencyjności, sprzyjania innowacjom, wspierania transformacji energetycznej UE, wzmocnienia jej pozycji lidera w technologii cyfrowej, osiągnięcia celów środowiskowych i społecznych UE, zwiększenia obronności i bezpieczeństwa oraz ograniczenia zależności niezbędne są

---

1 Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 89.
2 Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 76.

dodatkowe inwestycje w wysokości 750–800 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że w 2023 r.[1] kwota ta odpowiadała 4,4–4,7 % PKB UE;

B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu zauważono, iż w ciągu ostatnich 50 lat w Unii nie powstała żadna spółka o kapitalizacji rynkowej przekraczającej 100 mld EUR, choć w tym samym okresie w Stanach Zjednoczonych powstało sześć spółek o wartości ponad 1 bln USD;

C. mając na uwadze, że plan ReArm Europe składa się z pięciu filarów mających na celu finansowanie bezpieczeństwa i obrony Europy, obejmujących zarówno inwestycje publiczne, jak i unię oszczędności i inwestycji;

D. mając na uwadze, że trwające wojny handlowe i spory taryfowe powodują znaczną niepewność na rynkach światowych, negatywnie wpływają na prognozy wzrostu, inflacji i zatrudnienia, a w szczególności odbijają się na inwestycjach transgranicznych i zakłócają utrwalone łańcuchy dostaw; mając na uwadze, że nałożenie ceł i barier handlowych osłabia korzyści płynące z handlu i konkurencyjnych rynków; mając na uwadze, że takie napięcia geopolityczne stwarzają dodatkowe ryzyko dla inwestorów, zmniejszają zaufanie i utrudniają przepływ prywatnego kapitału ponad granicami, co ma kluczowe znaczenie dla finansowania innowacji, przedsiębiorstwo typu start-up i rozwijających się firm; mając na uwadze, że niestabilność wywołana tymi konfliktami handlowymi grozi spowolnieniem rozwoju URK przez zniechęcanie do inwestycji na rynku europejskim, zwłaszcza w sektorach wysokiego ryzyka, które w dużym stopniu opierają się na globalnych sieciach handlowych;

E. mając na uwadze, że utrzymująca się niepewność geopolityczna wpływa na wskaźniki makroekonomiczne, zwiększa zmienność na rynkach finansowych i prowadzi do osłabienia dolara amerykańskiego; mając na uwadze, że może to sprawić, że euro zyska na znaczeniu jako waluta światowa, co pozwoli wzmocnić suwerenność gospodarczą i odporność Europy;

F. mając na uwadze, że historycznie w Europie sektor prywatny odpowiadał za około cztery piąte inwestycji produkcyjnych, a sektor publiczny za pozostałą część[2];

G. mając na uwadze, że w ostatnich dwudziestu latach ogólny poziom inwestycji produkcyjnych w UE był znacznie niższy niż w Stanach Zjednoczonych;

H. mając na uwadze, że tylko 18 % obywateli Unii posiada wysoki poziom wiedzy finansowej, jak podkreślono w monitorze wiedzy

---

1 Sprawozdanie Draghiego.
2 Sprawozdanie Draghiego.

finansowej przygotowanym przez Komisję; mając na uwadze, że większość obywateli, tj. 64 %, ma średni poziom wiedzy finansowej, a 18 % ma niski poziom wiedzy finansowej, co tworzy znaczną lukę w zdolności finansowej obywateli UE; mając na uwadze, że tylko cztery państwa członkowskie mają wysoki poziom wiedzy finansowej, a mianowicie Niderlandy, Dania, Szwecja i Słowenia; mając na uwadze, że zwiększanie wiedzy finansowej mogłoby umożliwić ludziom podejmowania świadomych decyzji dotyczących oszczędności, inwestycji i planowania emerytalnego, a tym samym poprawić ich długoterminowy dobrobyt finansowy; mając na uwadze, że aby wyposażyć obywateli w umiejętności potrzebne do poruszania się po coraz bardziej złożonych rynkach finansowych i pełnego wykorzystania możliwości inwestycyjnych, co przyczyni się do wzrostu gospodarczego, konieczna jest poprawa edukacji finansowej w całej UE,

I. mając na uwadze, że jak wynika ze sprawozdania Draghiego, oszczędności gospodarstw domowych w UE w 2022 r. wyniosły 1 390 mld EUR w porównaniu z 840 mld EUR w Stanach Zjednoczonych;

J. mając na uwadze, że finansowe papiery wartościowe (akcje notowane na giełdzie, obligacje, fundusze inwestycyjne i instrumenty pochodne) posiadane bezpośrednio przez gospodarstwa domowe stanowią obecnie 43 % majątku gospodarstw domowych w USA, ale tylko 17 % majątku gospodarstw domowych w UE[1];

K. mając na uwadze, że gospodarstwa domowe w UE oszczędzały 14,79 % swojego dochodu do dyspozycji (ponad trzykrotnie więcej w porównaniu z 4,7 % w USA[2]), a obywatele UE utrzymywali 31,01 % swoich oszczędności (11,63 bln EUR) w walucie i depozytach (w porównaniu z 12,1 % w Stanach Zjednoczonych), które oferują jedynie ograniczone zwroty; mając na uwadze, że gospodarstwa domowe i obywatele UE utrzymywali 36 % (13,42 bln EUR) oszczędności w akcjach i udziałach w funduszach inwestycyjnych (49,1 % w Stanach Zjednoczonych) oraz 27 % (10,06 bln EUR) – w ubezpieczeniach, emeryturach i standardowych gwarancjach[3] (27,5 % w Stanach Zjednoczonych);

L. mając na uwadze, że gdyby gospodarstwa domowe w UE dostosowały strukturę swojego portfela, przenosząc środki z depozytów na aktywa finansowe w sposób zbliżony do modelu obserwowanego wśród gospodarstw domowych w Stanach Zjednoczonych, aż 8 bln EUR

---

1 Sprawozdanie Draghiego.

2 Amerykańskie Biuro Analiz Ekonomicznych, „Personal Income and Its Disposition, Monthly” [Dochód osobisty i jego rozdysponowanie, miesięcznie], 2025 r.

3 Eurostat, Przepływy i stany finansowe, 2023 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/NASA_10_F_BS__custom_13650774/default/table?lang=en.

mogłoby zostać przesunięte na rynkowe instrumenty inwestycyjne – co oznacza przepływ rzędu około 350 mld EUR rocznie[1];

M. mając na uwadze, że europejskie gospodarstwa domowe inwestują około 300 mld EUR[2] rocznie poza UE – głównie w Stanach Zjednoczonych; mając na uwadze, że kwota ta jest porównywalna z dodatkowym kapitałem, który można by zmobilizować w UE w warunkach bardziej zorientowanych na rynek;

N. mając na uwadze, że około 70 % finansowania przedsiębiorstw w UE ma formę pożyczek od banków, w kontraście do Stanów Zjednoczonych, gdzie około 77 % finansowania przedsiębiorstw odbywa się za pośrednictwem rynków kapitałowych;

O. mając na uwadze, że według sprawozdania Draghiego w latach 2008–2021 założono 147 europejskich „jednorożców” – czyli przedsiębiorstw typu start-up, których wartość przekroczyła 1 mld USD – z czego 40 przeniosło swoje siedziby za granicę, głównie do Stanów Zjednoczonych; mając na uwadze, że obciążenie administracyjne Unii szacuje się na około 150 mld EUR (1,3 % rocznego PKB), a według Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) wewnętrzne bariery na rynku wewnętrznym odpowiadają efektowi cła na poziomie 100 %, a tylko 4 z 50 największych firm technologicznych na świecie to firmy europejskie;

P. mając na uwadze, że w 2023 r. wydatki na badania i rozwój w UE stanowiły 2,2 % PKB, natomiast w Stanach Zjednoczonych i Chinach – odpowiednio 3,4 % i 2,6 %, choć w strategii lizbońskiej z 2000 r. określono cel wydatków na badania i rozwój na poziomie 3 %; mając na uwadze, że ze wszystkich wydatków na badania i rozwój w UE, sektor prywatny stanowił 66 %, w porównaniu z 78 % w Stanach Zjednoczonych i 77,7 % w Chinach;

Q. mając na uwadze, że według MFW pozostałe bariery pozataryfowe ograniczające handel wewnątrzunijny szacuje się na poziomie około 45 % dla przeciętnego przemysłu wytwórczego (trzykrotnie więcej niż poziom szacowany dla stanów USA) i 110 % dla przeciętnego sektora usług[3]; mając na uwadze, że wśród zgłaszanych barier na

---

1 Europejski Bank Centralny, „Follow the money: channelling savings into investment and innovation in Europe” [Podążanie śladem pieniędzy: ukierunkowanie oszczędności na inwestycje i innowacje w Europie], przemówienie Christine Lagarde, prezes Europejskiego Banku Centralnego, 22 listopada 2024 r.

2 Raport E. Letty

3 Międzynarodowy Fundusz Walutowy, „Europe’s Declining Productivity Growth: Diagnoses and Remedies” [Malejący wzrost produktywności Europy: diagnoza i środki zaradcze], *Regional Economic Outlook Notes - Europe*, listopad 2024 r., https://www.elibrary.imf.org/supplemental/book/9798400287312/9798400287312.xml/REOEUREA2024002-S001_SOURCE_PDF.pdf.

jednolitym rynku małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) wskazały podatek VAT (17 % odpowiedzi), dostęp do rynku (12 % odpowiedzi), finansowanie (10 % odpowiedzi) i wymogi rynkowe (6 % odpowiedzi)[1];

R. mając na uwadze, że europejskie rynki kapitałowe są bardzo rozdrobnione, z dużą liczbą systemów obrotu działających na całym kontynencie – w marcu 2023 r. w UE istniało 295 systemów obrotu, 14 kontrahentów centralnych (CCP) i 32 centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW); mając na uwadze, że w 2023 r. 56–68 % obrotów w systemie miało miejsce na krajowej giełdzie dla pięciu głównych zachodnioeuropejskich indeksów akcyjnych (AEX 25, CAC 40, DAX 40, IBEX 35 i MIB 40)[2];

S. mając na uwadze, że integracja rynków kapitałowych – choć konieczna – sama w sobie nie wystarczy do osiągnięcia docelowego wzrostu inwestycji; mając na uwadze, że systemy podatkowe i upadłościowe w państwach członkowskich pozostają zasadniczo niespójne;

T. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Letty fragmentacja w dziedzinie opodatkowania pozostaje poważną przeszkodą dla przedsiębiorstw UE, a w szczególności dla MŚP, oraz że lepsze dostosowanie dzięki bardziej skoordynowanym ramom podatkowym UE ma kluczowe znaczenie dla ułatwienia swobodnego przepływu pracowników, towarów i usług oraz dla wspierania wzrostu gospodarczego i inwestycji prywatnych[3];

U. mając na uwadze, że głównym powodem niedostatecznego rozwoju funduszy venture capital i kapitału wzrostu w UE jest fakt, że inwestorzy nie mają odpowiednich możliwości wyjścia z inwestycji; mając na uwadze, że UE w nadmiernym stopniu polega na kredytach bankowych[4];

V. mając na uwadze, że budżet UE powinien traktować konkurencyjność jako jeden z obszarów priorytetowych, promować wspólnie uzgodnione priorytety strategiczne i finansować europejskie dobra publiczne, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia wydajności przy jednoczesnym zapewnieniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; mając na uwadze, że konieczna jest ściślejsza koordynacja między budżetami UE i państw członkowskich, aby

---

1 komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2025 r. pt. „Roczne sprawozdanie dotyczące jednolitego rynku i konkurencyjności” (COM(2025)0026).

2 EBC, seria „Occasional Paper” nr 369.

3 Sprawozdanie Letty, s. 91 i 111.

4 Kredyty bankowe stanowiły 50,43 % finansowania przedsiębiorstw niefinansowych (ESTAT, EBC, obliczenia DG FISMA 2023); zob. zaproszenie Komisji do zgłaszania uwag w związku z komunikatem w sprawie europejskiej unii oszczędności i inwestycji.

uniknąć fragmentacji jednolitego rynku i zwiększyć ogólny wpływ inwestycji publicznych;

W. mając na uwadze, że na poziomie UE bezpieczne aktywa są emitowane przez europejskich emitentów takich jak Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Instrument Stabilności Finansowej i Europejski Mechanizm Stabilności, a od 1976 r. przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a następnie samą UE[1];

X. mając na uwadze znaczny niewykorzystany potencjał finansowania kapitałowego we wspieraniu wzrostu i innowacji przedsiębiorstw w UE;

Y. mając na uwadze, że obecnie największym instrumentem podziału ryzyka w Unii jest program InvestEU; mając na uwadze, że większość partnerów wykonawczych koncentruje się głównie na mniej ryzykownym zakresie inwestycji;

Z. mając na uwadze, że opór polityczny i rozbieżne interesy narodowe uniemożliwiły osiągnięcie konsensusu w sprawie utworzenia unii rynków kapitałowych;

Budowanie wspólnej wizji produktywności Europy i potrzeba zrównoważonego wzrostu

1. apeluje o powszechną mobilizację wszystkich dostępnych zasobów finansowych i instrumentów w celu wzmocnienia bezpieczeństwa oraz suwerenności przemysłowej i technologicznej UE, w tym zwiększenia odporności i ochrony infrastruktury krytycznej – takiej jak systemy elektroenergetyczne, wodne i komunikacyjne – w celu ochrony obywateli i przedsiębiorstw UE oraz łagodzenia skutków przerw w dostawie prądu i innych poważnych zakłóceń, przyspieszenia transformacji i inwestowania w nią, zwiększenia konkurencyjności, generowania trwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, wspierania MŚP i wsparcia konwergencji społecznej i spójności w kontekście niestabilności geopolitycznej i napięć międzynarodowych; podkreśla, że Europa pozostaje w tyle, a brak dalszych działań grozi utratą jej znaczenia na arenie międzynarodowej;

2. z zadowoleniem przyjmuje wznowienie debaty na temat potrzeby przywrócenia konkurencyjności i produktywności oraz wzrostu gospodarczego w UE, do czego przyczyniły się sprawozdania Draghiego i Letty; przypomina, że wzrost produktywności można osiągnąć głównie poprzez inwestycje w innowacyjne działania, w tym

---

[1] Dyrektor ds. finansowych Europejskiego Mechanizmu Stabilności, „Developing European safe assets” [Rozwój europejskich bezpiecznych aktywów], *Intereconomics*, grudzień 2023 r., https://www.esm.europa.eu/articles-and-op-eds/developing-european-safe-assets-article-intereconomics.

w transformację; zwraca uwagę, że konkurencja może stymulować produktywność, inwestycje i innowacje;

3. uznaje sprawozdania Draghiego i Letty za jeden z wielu sygnałów ostrzegawczych dla europejskich i krajowych decydentów, a także punkt wyjścia do działań wspierających inwestycje zarówno prywatne, jak i publiczne, w szczególności na potrzeby sektorów technologii w procesie transformacji, transformacji sektora motoryzacyjnego i przemysłu ciężkiego, w tym przemysłu stalowego i chemicznego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uznaje rolę finansów publicznych w mobilizacji finansów prywatnych i wspieraniu innowacji w UE; zwraca uwagę, że brak postępów w integracji rynków finansowych UE często wynikał z zastrzeżeń państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania obecnej dynamiki i współpracy z Parlamentem w celu rzeczywistego przyspieszenia integracji rynków finansowych UE; przypomina, że działania Unii Europejskiej w kierunku osiągnięcia URK nie przyniosły ostatecznego rezultatu od 2015 r.; zachęca wszystkie strony do podjęcia starań w celu jak najszybszego osiągnięcia unii oszczędności i inwestycji;

4. z zaniepokojeniem odnotowuje ryzyko negatywnych wstrząsów dla wzrostu gospodarczego[1] oraz trwające zawirowania na rynkach finansowych i niepewność geopolityczną, co może zagrozić przede wszystkim dobrobytowi europejskich obywateli, pracowników i przedsiębiorstw; zauważa, że niepewność geopolityczna już znacznie zwiększyła zmienność rynków finansowych i doprowadziła do osłabienia dolara amerykańskiego oraz że bezpieczeństwo jest warunkiem wstępnym trwałego wzrostu;

5. uznaje, że solidne ramy regulacyjne UE przyczyniły się do jej stabilności finansowej; uważa, że ta stabilność i przewidywalność legislacyjna mogłaby stać się prawdziwą przewagą komparatywną i konkurencyjną, ponieważ czynniki te mają kluczowe znaczenie dla zaufania inwestorów międzynarodowych; przypomina o nierozerwalnym związku między praworządnością a zrównoważonym i konkurencyjnym wzrostem gospodarczym; podkreśla, że solidność sektora finansowego jest kluczowym elementem jego konkurencyjności;

6. uznaje dotychczasowe prace nad budową unii rynków kapitałowych, począwszy od „Planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych” we wrześniu 2015 r.; ubolewa, że od tego czasu postęp w integracji rynków kapitałowych UE jest ograniczony i wzywa do jego przyspieszenia; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym przyjęcie komunikatu Komisji zatytułowanego „Unia oszczędności i inwestycji. Strategia na rzecz zwiększenia zamożności

---

[1] MFW, „World Economic Outlook” [Światowa prognoza gospodarcza], kwiecień 2025 r.

obywateli i konkurencyjności gospodarczej w UE”, w którym przedstawiono różne inicjatywy polityczne i który ma na celu integrację rynków finansowych UE oraz skuteczne kierowanie oszczędności na inwestycje;

7. podkreśla, że ważne jest zwiększenie zaufania do systemu bankowego oraz że zapewnienie stabilności finansowej i promowanie skutecznego jednolitego rynku to podstawowe cele UE; uznaje, że osiągnięcie unii bankowej musi być strategicznym priorytetem w pogłębianiu unii gospodarczej i walutowej; apeluje do Rady o przyspieszenie przyjęcia pozostałych przepisów w celu zabezpieczenia ram stabilności finansowej i sfinalizowania unii bankowej;

8. nalega, aby pilnie podjąć działania, przyspieszyć proces decyzyjny, zmniejszyć opóźnienia we wdrażaniu oraz przyspieszyć decyzje w sprawie instrumentów UE i mechanizmów wsparcia;

9. uważa, że Unia musi poczynić postępy w zakresie unii rynków kapitałowych, aby zwiększyć inwestycje sektora prywatnego; podkreśla, że osiągnięcie minimalnego rocznego poziomu dodatkowych inwestycji niezbędnych do odbudowy zrównoważonego i innowacyjnego sektora przemysłowego oraz zapewnienia dobrobytu Unii będzie również wymagało wsparcia ze strony sektora publicznego; podkreśla, że wzrost wydajności stworzyłby również większą przestrzeń fiskalną;

10. podkreśla, że zbyt dużo kapitału nie jest produktywnie wykorzystywane w UE; zaznacza, że przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, nie są w stanie w pełni wykorzystać istniejących rynków kapitałowych w Europie do finansowania i inwestycji;

11. ubolewa nad faktem, że wielu przedsiębiorców mających siedzibę w UE odczuwa potrzebę relokacji, aby uzyskać łatwiejszy dostęp do finansowania i zasobów; zauważa z zaniepokojeniem, że ze względu na brak dużych funduszy kapitału wysokiego ryzyka i rentownych możliwości wyjścia w UE decydują się na zwiększenie skali działalności z wykorzystaniem inwestycji zagranicznych i na rynkach zagranicznych; zauważa, że wynika to z braku zintegrowanej unii rynków kapitałowych w UE oraz z faktu, że rynki UE nie są jeszcze w stanie zaspokoić swoich potrzeb; przypomina, że w UE rocznie powstaje więcej przedsiębiorstw typu start-up niż w Stanach Zjednoczonych, a zwrot z inwestycji kapitału wysokiego ryzyka w Unii jest o około 6 % wyższy niż w USA[1], co wskazuje, że instytucje

[1] Centrum Studiów nad Polityką Europejską, „It’s finally time to leverage pension funds to foster EU productivity and benefit pensioners” [Nadszedł czas, by wykorzystać fundusze emerytalne do zwiększenia produktywności w UE, z korzyścią dla emerytów], 10 lutego 2025 r., https://www.ceps.eu/its-finally-time-to-leverage-pension-funds-to-foster-eu-productivity-and-benefit-pensioners/.

Unii muszą wspierać tworzenie bardziej atrakcyjnego i wspierającego otoczenia dla innowacji i wzrostu; zgadza się ze sprawozdaniem Draghiego i Letty, że UE powinna dalej rozwijać swoje rynki kapitału wysokiego ryzyka, i w związku z tym podkreśla znaczenie rozwoju silnego ekosystemu dla kapitału wysokiego ryzyka i inwestycji w UE oraz wzywa do tworzenia kapitału wysokiego ryzyka dla przedsiębiorstw w celu uzyskania inwestycji na naszych rynkach, takich jak wystarczająco duże europejskie fundusze wzrostu i wykupu; podkreśla, że wsparcie publiczne dla rynków kapitału wysokiego ryzyka powinno priorytetowo traktować projekty zgodne z priorytetami UE;

12. podkreśla, że europejskie rynki finansowe muszą być atrakcyjne i łatwo dostępne zarówno dla emitentów, jak i inwestorów; wskazuje, że dotyczy to zarówno rynku pierwotnego, jak i wtórnego; podkreśla, że decyzja o notowaniu na rynku regulowanym często wiąże się z dodatkowymi wymogami dla przedsiębiorstw, również w celu ochrony inwestorów; zauważa, że takie wymogi mogą zniechęcać do pierwszej oferty publicznej; wzywa Komisję do stałego monitorowania i zmniejszania kosztów administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez spółki notowane na rynku regulowanym, w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw; z zadowoleniem odnotowuje, jako pierwszy krok w tym kierunku, niedawno przyjęty akt w sprawie dopuszczania do obrotu giełdowego, który ułatwi przedsiębiorstwom o różnej wielkości, w tym MŚP, wejście na europejskie giełdy papierów wartościowych; apeluje o pragmatyczne wdrożenie aktu w sprawie dopuszczania do obrotu giełdowego i wzywa Komisję do dalszego rozwijania tej inicjatywy, w szczególności w odniesieniu do badań kapitałowych dla MŚP oraz dzięki wzmocnieniu rynków rozwoju MŚP, które pomogły mniejszym przedsiębiorstwom przedstawić pierwszą ofertę publiczną;

13. podkreśla, że inwestycje publiczne odgrywają kluczową rolę w uzupełnianiu inwestycji prywatnych; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków, które będą miały na celu zmobilizowanie dodatkowego kapitału, również w celu wsparcia celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE); uważa, że instrumenty finansowe i gwarancje budżetowe stanowią skuteczny sposób wykorzystania zasobów służący osiągnięciu kluczowych celów polityki UE; przypomina, że dobrze zaprojektowane gwarancje budżetowe i instrumenty finansowe oparte na potrzebach rynkowych stanowią wysoce efektywne wykorzystanie ograniczonych zasobów budżetowych UE w celu zmniejszenia ryzyka inwestycyjnego i przyciągania kapitału prywatnego;

14. podkreśla, że zasoby publiczne powinny być ukierunkowane na zapewnianie jakości, skuteczności, zrównoważonego charakteru i dostępności usług publicznych i infrastruktury, zwłaszcza usług i infrastruktury związanych z usługami świadczonymi w interesie

ogólnym, przy jednoczesnym stymulowaniu prywatnych inwestycji w innowacyjne i czyste technologie i gałęzie przemysłu na ściśle określonych warunkach;

15. podkreśla, że zlikwidowanie luki inwestycyjnej nie jest wyłącznie kwestią mobilizacji dużych kwot finansowych, ale także zapewnienia, aby UE była przygotowana do kierowania funduszy na inwestycje produkcyjne; podkreśla, że potencjał instytucjonalny, jasność przepisów i jakość projektów mają kluczowe znaczenie dla efektywnego wykorzystania kapitału publicznego i prywatnego; zauważa zatem, że ze względu na szereg czynników, w tym ograniczony dostęp do szerszego portfela rynkowego, jakość produktów i opłaty, wiele produktów UE nie zapewnia wystarczających zysków;

16. przypomina, że wzrost produktywności można osiągnąć głównie poprzez inwestycje w innowacyjne działania; przypomina, że nadal jest daleko do osiągnięcia celu zakładający przeznaczenie 3 % PKB na badania i innowacje; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie wystarczającego finansowania i narzędzi do osiągnięcia tego celu;

17. ubolewa, że niski poziom edukacji finansowej w wielu państwach członkowskich stanowi poważne wyzwanie dla ekonomicznej autonomii obywateli oraz rozwoju silnej i konkurencyjnej gospodarki; przypomina, że słaba edukacja finansowa utrudnia społeczeństwu podejmowanie świadomych decyzji dotyczących oszczędzania, inwestowania i planowania emerytalnego; potwierdza, że ta luka w edukacji finansowej utrudnia rozwój kultury inwestycyjnej, która ma kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego; podkreśla znaczenie ambitnej, wymiernej i zdecydowanej strategii UE na rzecz promowania wiedzy finansowej w Europie, dzięki czemu obywatele będą mogli skuteczniej chronić i wykorzystywać swoje oszczędności oraz nastąpi rozwój atrakcyjniejszego rynku kapitałowego;

Mobilizacja inwestycji prywatnych i ułatwienie dostępu do finansowania dzięki rozwojowi unii oszczędności i inwestycji

18. z zadowoleniem przyjmuje cel, jaki wyznaczyła sobie Komisja, by stać się „Komisją inwestycji” i odblokować finansowanie niezbędne do realizacji transformacji ekologicznej, cyfrowej i społecznej, zmaksymalizować synergie między inwestycjami publicznymi i prywatnymi oraz pozyskać kapitał prywatny i ograniczyć ryzyko z nim związane;

19. uważa, że atrakcyjność rynków kapitałowych UE wzrośnie dzięki dalszej integracji jej rynku wewnętrznego w sposób pobudzający konkurencję między przedsiębiorstwami UE, stworzeniu możliwości gospodarczych dla inwestycji prywatnych i uproszczenia, a to przełoży się na wyższe zyski dla obywateli i przedsiębiorstw;

podkreśla, że zyski są jednak osłabiane przez wysokie koszty związane z inwestycjami na europejskich rynkach finansowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania rozwiązań, zarówno legislacyjnych, jak i innych, wspierających utworzenie zintegrowanego ogólnounijnego rynku kapitałowego o wystarczającej wielkości, płynności, głębokości i przejrzystości, aby przyciągnąć zarówno inwestorów z UE, jak i inwestorów międzynarodowych, a jednocześnie zapewnić ochronę konsumentów i stabilność finansową; przypomina, że perspektywa wyższych zwrotów z inwestycji jest kluczową zachętą do udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych; podkreśla w tym kontekście, że unia rynków kapitałowych nie będzie możliwa bez dokończenia budowy unii bankowej;

20. zauważa, że europejskie rynki kapitałowe pozostają obecnie bardzo rozdrobnione, a europejskie fundusze inwestycyjne nadal są niemal siedem razy mniejsze w porównaniu z funduszami amerykańskimi[1]; uważa, że szkodzi to konkurencyjności unijnego sektora funduszy inwestycyjnych w stosunku do globalnych konkurentów, ponieważ wielkość funduszu jest kluczowym czynnikiem wpływającym na koszty naliczane inwestorom końcowym; uważa, że bardziej zintegrowany transgraniczny rynek funduszy w UE może z czasem doprowadzić do powiększenia funduszy i wzrostu wydajności, co – jeśli zostanie przeniesione na inwestorów detalicznych – może pomóc obniżyć koszty i zapewnić lepszy stosunek wartości do ceny dla inwestorów końcowych;

21. uważa, że CMU przyniesie korzyści konsumentom i MŚP, oferując możliwości inwestycji o wysokiej rentowności w gospodarkę realną, a w ostatecznym rozrachunku przyczyni się do pobudzenia rynku kapitału wysokiego ryzyka dzięki poprawie dostępu do zróżnicowanych źródeł finansowania; uważa, że finansowanie europejskich scale-upów za pomocą europejskiego kapitału powinno być priorytetem, czego przykładem jest europejska inicjatywa na rzecz liderów technologii uruchomiona w lutym 2023 r. w celu finansowania obiecujących europejskich przedsiębiorstw technologicznych;

22. uważa, że kapitał wysokiego ryzyka powinien stać się bardziej dostępny dla przedsiębiorstw jako alternatywa dla tradycyjnych kredytów bankowych w celu dywersyfikacji źródeł finansowania; wzywa Komisję do zaproponowania środków mających zwiększyć tego rodzaju finansowanie dla przedsiębiorstw z UE;

23. zwraca uwagę, że wielkość, głębokość i płynność rynków kapitałowych różnią się bardzo w zależności od państwa członkowskiego, przy czym niektóre państwa członkowskie odniosły znacznie większy sukces w zapewnianiu atrakcyjnych rynków

---

[1] Sprawozdanie Noyera, s. 62.

pierwotnych i wtórnych dla przedsiębiorstw oraz zachęcaniu obywateli do inwestowania na tych rynkach; wzywa Komisję do zidentyfikowania najlepszych praktyk i uwzględnienia ich w pracach nad unią oszczędności i inwestycji;

24. uważa, że kapitał prywatny będzie miał kluczowe znaczenie dla wypełnienia w najbardziej efektywny sposób luki inwestycyjnej zidentyfikowanej w sprawozdaniu Draghiego;

25. wspiera integrację ram instytucjonalnych i struktur rynkowych; ponownie apeluje o wsparcie procesu konwergencji praktyk nadzorczych prowadzonego przez ESMA, w tym w drodze przyznania ESMA bezpośrednich uprawnień do nadzoru, jeśli przyniesie to europejską wartość dodaną – na przykład nad ogólnoeuropejskimi infrastrukturami rynkowymi, aby wzmocnić konkurencyjność europejskich rynków obrotu giełdowego i poprawić efektywność otoczenia nadzorczego oraz współpracę z właściwymi organami krajowymi; przypomina, że ESMA ma już bezpośrednie uprawnienia nadzorcze nad kilkoma podmiotami finansowymi, takimi jak agencje ratingowe, repozytoria transakcji czy kontrahenci centralni poziomu 2 zlokalizowani poza UE;

26. przyznaje również, że zharmonizowany nadzór nie zawsze wymaga jednego organu nadzoru, ale można go również osiągnąć poprzez konwergencję krajowych praktyk nadzorczych, tam gdzie jest to bardziej odpowiednie; w związku z tym popiera zamiar Komisji dotyczący zaproponowania środków mających na celu wzmocnienie narzędzi konwergencji praktyk nadzorczych i zwiększenie ich skuteczności oraz osiągnięcia bardziej jednolitego bezpośredniego nadzoru nad rynkami kapitałowymi poprzez przeniesienie niektórych zadań na szczebel UE;

27. zwraca uwagę, że każde zwiększenie uprawnień Europejskich Urzędów Nadzoru (EUN) powinno iść w parze z proporcjonalnym zwiększeniem poziomu ich odpowiedzialności; uważa, że należy zmienić zarządzanie ESMA, tak aby zagwarantować skuteczność i niezależność decyzji ESMA; popiera propozycję zawartą w sprawozdaniu Draghiego, aby nadać ESMA bardziej europejską strukturę zarządzania oraz nawiązania ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzoru w oparciu o model jednolitego mechanizmu nadzorczego lub Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (AMLA);

28. uważa, że EUN powinny być odpowiednio finansowane, aby mogły należycie wykonywać swoje obowiązki, w tym przez możliwość pobierania opłat, w tym z zaangażowaniem instytucji finansowych i uczestników rynku finansowego objętych nadzorem;

29. podkreśla, że istotna jest silna rola Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w nadzorowaniu infrastruktur rynkowych o znaczeniu

systemowym, zgodnie z jego obowiązkami wynikającymi z Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i rozporządzenia SIPS[1]; uważa, że EBC powinien aktywnie przyczyniać się do zwiększania interoperacyjności, odporności i integracji ogólnounijnych systemów transakcyjnych i systemów rozliczeń posttransakcyjnych, w szczególności przez nadzór nad platformami takimi jak TARGET2-Securities;

30. podkreśla, że obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów, które występują w kontekście transgranicznym, można już rozwiązać przez lepszą koordynację i współpracę krajowych organów nadzoru, np. w obszarze udostępniania danych; wzywa Komisję i EUN do przejścia na system „tylko jednego zgłoszenia”; uważa, że europejski pojedynczy punkt dostępu jest ważną inicjatywą w tym zakresie i apeluje o jego terminowe wdrożenie; sugeruje, że ESMA mogłaby również stać się centralnym ośrodkiem przetwarzania danych, co scentralizowałoby sprawozdawczość podmiotów podlegających wymogom sprawozdawczym zgodnie z MiFiR[2] i EMIR[3];

31. wzywa Komisję do opracowania wniosków dotyczących wspierania przenoszenia działalności rozliczeniowej do UE; ubolewa nad obecną sytuacją, w której większość działalności rozliczeniowej UE jest prowadzona poza UE; oczekuje ambitnego aktu delegowanego w sprawie aktywnych rachunków w ramach EMIR 3.0; zachęca Komisję Europejską do dalszej oceny rozwoju działalności rozliczeniowej i wpływu rozporządzenia oraz do przedstawienia dalszych wniosków ustawodawczych w celu wzmocnienia ekosystemu rozliczeniowego UE;

32. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję ambitnego pakietu wniosków ustawodawczych mających na celu wzmocnienie ekosystemu transakcji i rozliczeń posttransakcyjnych w Unii Europejskiej, usunięcie barier dla działalności transgranicznej i dostosowanie ram do nowych technologii; oczekuje, że taka

---

1 Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/795/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

propozycja może pomóc w rozwiązaniu problemu fragmentacji rynku w UE; podkreśla jednak, że większość inicjatyw zmierzających do konsolidacji rynku powinna być napędzana przez rynek;

33. uznaje potrzebę wydajnych i płynnych rynków kapitałowych w celu pobudzenia inwestycji, w tym konkurencyjnej infrastruktury posttransakcyjnej rynku; z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji dotyczący wprowadzenia ukierunkowanej zmiany do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych[1] w celu skrócenia cyklu rozrachunkowego w UE z dwóch dni („T+2”) do jednego dnia („T+1”) w odniesieniu do transakcji na zbywalnych papierach wartościowych realizowanych w systemach obrotu; zwraca uwagę, że inicjatywa ta umożliwia UE nadrobienie zaległości w stosunku do innych jurysdykcji, które już zakończyły przechodzenie na cykl T+1, a także pozwala uniknąć rozbieżności; oczekuje, że wniosek zwiększy wydajność i odporność rynków kapitałowych UE, w tym dzięki mniejszemu ryzyku nieprzeprowadzenia rozrachunku, szybszej dostępności papierów wartościowych i funduszy oraz niższym wymogom dotyczącym depozytu zabezpieczającego; zauważa z zaniepokojeniem, że inne jurysdykcje, takie jak Stany Zjednoczone i Indie, badają lub stosują w ramach pilotażu cykle rozrachunkowe T+0; wzywa Komisję do pilnego zainicjowania technicznej i regulacyjnej oceny wykonalności przejścia na cykl rozrachunkowy T+0, w ścisłej koordynacji z infrastrukturami rynkowymi, bankami centralnymi i uczestnikami rynku; podkreśla, że dalsze skrócenie cyklu rozrachunkowego zmniejszyłoby ryzyko systemowe, poprawiłoby efektywność rynku i zwiększyłoby atrakcyjność rynków kapitałowych UE na świecie;

34. zwraca uwagę, że usprawnienie procedur administracyjnych może zwiększyć atrakcyjność UE jako miejsca docelowego inwestycji; uważa, że ujednolicenie ram prawnych państw członkowskich z jednoczesnym utrzymaniem krajowych kompetencji i minimalnych standardów powinno stanowić element programu upraszczania w celu ułatwienia działalności transgranicznej; przypomina, że poleganie na rozporządzeniach, a nie na dyrektywach, zmniejszyłoby rozbieżności we wdrażaniu prawodawstwa UE, w tym nadmiernie rygorystyczne wdrażanie, a tym samym ułatwiłoby trwający proces upraszczania; wzywa Komisję, aby stosowała zasadę „Lepsze stanowienie prawa”, co ma prowadzić do harmonizacji w obszarach, w których oceny skutków wskazują na wyraźną wartość dodaną, i

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj).

rozwiązania problemu fragmentacji; zwraca uwagę na możliwe korzyści usprawnienia unijnych ram zrównoważonego finansowania, jak podkreślono w sprawozdaniu Draghiego, w szczególności przez większą jasność, spójność i wytyczne; odnotowuje w związku z tym pakiet zbiorczy Komisji dotyczący zrównoważonego rozwoju;

35. uważa, że pierwszym krokiem do uproszczenia jest skuteczne prawodawstwo; wzywa Komisję do zapewnienia zaangażowania Europejskich Urzędów Nadzoru (EUN) w proces decyzyjny dotyczący mandatów poziomu 2 i 3 w celu zagwarantowania, aby mandaty te były oparte na dowodach, proporcjonalne i dostosowane do potrzeb sektora finansowego; zachęca Komisję i EUN, by oceniły również, w jaki sposób zmniejszyć liczbę i złożoność przyszłych aktów delegowanych, aktów wykonawczych, zestawów pytań i odpowiedzi oraz wytycznych; podkreśla konieczność ścisłego przestrzegania przez EUN mandatu udzielonego przez europejskiego prawodawcę;

36. z zadowoleniem odnotowuje niedawne przyjęcie aktu w sprawie dopuszczania do obrotu giełdowego, który ułatwi przedsiębiorstwom o różnej wielkości, w tym MŚP, wejście na europejskie giełdy papierów wartościowych; podkreśla, że przepisy poziomu 2 aktu w sprawie dopuszczania do obrotu giełdowego powinny przyczynić się do bardziej dostępnego i opłacalnego środowiska notowań w całej Unii;

37. wzywa Komisję do zajęcia się kwestią rozdrobnienia krajowych ram dotyczących niewypłacalności oraz do ustanowienia skutecznych mechanizmów rozstrzygania sporów transgranicznych; podkreśla, że większa konwergencja prawna i przejrzystość proceduralna są niezbędne do zmniejszenia barier dla inwestycji transgranicznych i wspierania głębszej integracji rynków kapitałowych UE;

38. podtrzymuje swoje zaangażowanie w realizację ogólnych celów ram zrównoważonego finansowania oraz w pobudzanie inwestycji publicznych i prywatnych w transformację; przypomina, że dochody z systemu handlu uprawnieniami do emisji będą miały kluczowe znaczenie dla wspierania inwestycji w cele związane z klimatem i energią zarówno z budżetów państw członkowskich, jak i Unii; przypomina, że na początku obecnej kadencji Komisja ponownie potwierdziła swoją ambicję, żeby pozostać światowym liderem w dziedzinie zrównoważonego finansowania; zauważa, że Komisja dokonuje obecnie krytycznej oceny wszystkich elementów ram zrównoważonego finansowania i może przedstawić wnioski dotyczące uproszczenia;

39. wzywa Komisję do przyjęcia wniosku dotyczącego przeglądu rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze

zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych[1], w tym przeciwdziałania ryzyku pseudoekologicznego marketingu;

40. podkreśla, że wysokie ceny energii negatywnie wpływają na konkurencyjność UE; z zadowoleniem przyjmuje zatem propozycję przedstawioną w sprawozdaniu Draghiego; apeluje o stosowanie zasady „taka sama działalność, takie same przepisy” oraz o przegląd wyłączenia dotyczącego działalności dodatkowej, które umożliwia przedsiębiorstwom niefinansowym obrót na rynkach energetycznych instrumentów pochodnych bez podlegania takiej samej kontroli, jakiej podlegają podmioty finansowe;

41. podkreśla, że przedsiębiorstwa, które mają dostęp do rynków kapitałowych, odnotowują znaczny wzrost, ponieważ mogą finansować swoją ekspansję, innowacje i projekty rozwojowe; twierdzi, że dzięki pozyskiwaniu środków od szerszej bazy inwestorów przedsiębiorstwa te mogą zdywersyfikować swoje źródła finansowania; uważa, że stymulowanie pierwszych ofert publicznych (IPO) ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu europejskich przedsiębiorstw i dalszej integracji rynków kapitałowych UE; apeluje o wdrożenie środków, które zmniejszą bariery regulacyjne i poprawią dostęp do kapitału, zapewniając MŚP łatwy dostęp do rynków kapitałowych bez nadmiernych kosztów lub złożoności;

42. obawia się, że bez jasnej i skoordynowanej strategii liczba pierwszych ofert publicznych w UE pozostanie ograniczona, co ograniczy potencjał wzrostu europejskich przedsiębiorstw i zmniejszy atrakcyjność rynków UE dla inwestorów z całego świata;

43. przypomina, że przepisy UE, takie jak rozporządzenie w sprawie prospektu i MiFID II, przyczyniły się do poprawy przejrzystości i efektywności rynku, jednak można zrobić jeszcze więcej, aby usprawnić procesy dla przedsiębiorstw, które chcą wejść na rynek publiczny; podkreśla potrzebę dalszej harmonizacji praktyk rynkowych we wszystkich państwach członkowskich w celu stworzenia prawdziwie jednolitego rynku kapitałowego; broni stosowania najlepszych praktyk na szczeblu UE;

44. zauważa, że obecne ramy podatkowe w Unii obejmujące 27 różnych systemów opodatkowania osób prawnych mogą stworzyć przeszkody dla przedsiębiorstw i inwestycji transgranicznych na rynku wewnętrznym[2]; uważa, że innowacyjne przedsiębiorstwa w

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj).

2 Wniosek Komisji z 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)(COM(2023)0532), uzasadnienie, s. 8.

stosownych przypadkach mogłyby skorzystać na jednolitym zestawie przepisów obowiązujących w całej UE zgodnie z Traktatami oraz ze wspólnych praktyk; odnotowuje w tym względzie wniosek „Działalność gospodarcza w Europie: ramy opodatkowania dochodu” ustanawiający jednolity zestaw zasad obliczania podstawy opodatkowania osób prawnych; przypomina, że szereg inicjatyw ustawodawczych w dziedzinie opodatkowania jest nadal wstrzymanych i że ważne jest zagwarantowanie pewności, przewidywalności i stabilności; przyjmuje do wiadomości wyjaśnienie Komisji, które inicjatywy w dziedzinie opodatkowania mają zostać wycofane;

45. przypomina, że większość kwestii podatkowych wchodzi w zakres kompetencji krajowych państw członkowskich; podkreśla jednak, że bardziej skoordynowane ramy opodatkowania osób prawnych mogłyby pomóc obniżyć koszty przestrzegania przepisów i zmniejszyć obciążenia administracyjne, a także stworzyć równe warunki działania dla przedsiębiorstw działających na całym rynku wewnętrznym, zachęcić do ekspansji, zwiększyć pewność prawa oraz pobudzić inwestycje i wzrost w Unii; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia w szczególności negocjacji w sprawie zasad amortyzacji; zwraca się do Komisji o zbadanie i ocenę korzyści i wad wariantu 28. systemu prawnego;

46. wzywa Komisję do wdrożenia środków zachęcających inwestorów zarówno krajowych, jak i zewnętrznych do uczestnictwa w europejskich rynkach kapitałowych; wzywa Komisję do zapewnienia państwom członkowskim wsparcia technicznego w opracowywaniu i wdrażaniu polityki podatkowej zachęcającej do inwestycji;

47. odnotowuje zawarte w sprawozdaniu Draghiego zalecenie dotyczące zapewnienia zachęt podatkowych wspierających rozwój sektorów strategicznych; uważa, że zachęty podatkowe związane z produktami inwestycyjnymi powinny priorytetowo traktować inwestycje dokonywane w Europie, aby wspierać europejską konkurencyjność;

48. z zadowoleniem przyjmuje, jako pierwszy krok i w celu zmniejszenia złożoności i fragmentacji rynku wewnętrznego, wytyczne Komisji dotyczące opracowywania zachęt podatkowych, przy jednoczesnym poszanowaniu kompetencji krajowych państw członkowskich;

49. wzywa Komisję do usunięcia istniejących barier dla transgranicznych inwestycji detalicznych, takich jak zbyt skomplikowane procedury odzyskiwania podatków u źródła oraz brak ogólnounijnych minimalnych standardów dotyczących walnych zgromadzeń akcjonariuszy;

50. podkreśla, że integracja rynków kapitałowych jest niezbędnym filarem strategii inwestycyjnej Unii i może, jeśli zwiększy to skuteczność, zostać uzupełniona starannie zaprojektowanymi

bodźcami w odniesieniu do produktów długoterminowych, aby zmaksymalizować wpływ;

51. wzywa Komisję do opracowania wniosków mających na celu ułatwienie ukierunkowania oszczędności za pomocą długoterminowych produktów oszczędnościowych na inwestycje produkcyjne, w oparciu o doświadczenia krajowe, które wykazały silną absorpcję przez inwestorów detalicznych; zwraca się do Komisji o zbadanie rozwiązań i pomysłów badań, takich jak utworzenia unijnego inwestycyjnego rachunku oszczędnościowego, który byłby dostępny dla wszystkich obywateli Unii, lub oznaczenia na szczeblu UE produktów inwestycyjnych odpowiednich dla inwestorów detalicznych w oparciu o wspólne kryteria lub cechy, takie jak: produkty „niezłożone”, proporcjonalne koszty, ukierunkowanie na inwestycje długoterminowe, alokacja aktywów i techniki ograniczania ryzyka; wzywa Komisję do wprowadzenia uproszczonego i usprawnionego segmentu doradztwa lub segmentu ukierunkowanej realizacji wyłącznie dla produktów oznaczonych jako podstawowe i proste; zwraca się w szczególności do Komisji o ocenę wartości dodanej i skuteczności oznakowania inwestycji, które oferują możliwości nagradzania inwestorów na całym świecie lub są zrównoważone i zlokalizowane głównie w UE (oznakowanie „Invest” lub „Made in Europe”), oraz ocenę gotowości przedsiębiorstw i obywateli na takie oznakowanie; podkreśla, że taka inicjatywa powinna mieć na celu wygenerowanie dodatkowych oszczędności przy jednoczesnym zabezpieczeniu i, w miarę możliwości, zwiększeniu różnorodności produktów, dystrybutorów i struktur rynkowych w całej Unii; zauważa, że niektóre państwa członkowskie czynią postępy w kierunku „Europy chętnych”; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia jak najambitniejszego podejścia i do poczynienia postępów jako blok;

52. odnotowuje wprowadzenie europejskiego oznakowania oszczędności długoterminowych „Finance Europe”[1]przez siedem państw członkowskich we współpracy z ich krajowymi sektorami finansowymi; zauważa, że kryteria takiego znaku obejmują alokację portfela, w ramach którego co najmniej 70 % aktywów jest inwestowanych w przedsiębiorstwa europejskie, minimalny okres inwestycji wynoszący pięć lat, znaczną część inwestycji w kapitał

---

1 Francuskie Ministerstwo Gospodarki, Finansów oraz Suwerenności Przemysłowej i Cyfrowej, „Launch of the ‘Finance Europe’ Label: creating investment opportunities for financing the European economy” [Utworzenie oznakowania „Finance Europe”: stworzenie możliwości inwestycyjnych w celu finansowania europejskiej gospodarki], komunikat prasowy z 6 czerwca 2025 r.,https://presse.economie.gouv.fr/lancement-du-label-europeen-finance-europe-pour-que-lepargne-des-europeens-contribue-au-financement-de-leconomie-europeenne/.

własny oraz ewentualnie zachęty podatkowe opracowane na szczeblu krajowym;

53. przypomina, że istniejące ogólnoeuropejskie produkty, takie jak europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne (ELTIF) i ogólnoeuropejskie indywidualne produkty emerytalne (OIPE), miały jak dotąd trudności z uzyskaniem znaczącej popularności wśród inwestorów detalicznych; przyjmuje do wiadomości trwające reformy mające zwiększyć ich atrakcyjność, ale podkreśla, że doświadczenie pokazuje, iż sama struktura regulacyjna jest niewystarczająca, aby pobudzić absorpcję;

54. podkreśla, że silna ochrona konsumentów ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia zaufania i udziału w europejskich produktach inwestycyjnych; podkreśla potrzebę wyraźnego ujawniania informacji, struktur przejrzystych i niskich opłat, dostępu do podstawowych usług finansowych w celu promowania włączenia finansowego, solidnej regulacji narzędzi cyfrowych, takich jak sztuczna inteligencja (AI), stosowanych przez instytucje finansowe do sprzedaży europejskich produktów finansowych i zapewniania doradztwa w tym zakresie, a także solidnych regulacji i standaryzacji produktów finansowych, uzupełnionych o ukierunkowane inicjatywy w zakresie edukacji finansowej;

55. wzywa Komisję do wsparcia opracowania europejskiej rodziny indeksów rynku akcji na potrzeby unii rynków kapitałowych[1] w oparciu o dane, które zostaną udostępnione w ramach przyszłego ogólnounijnego systemu publikacji informacji skonsolidowanych, co zapewniłoby większą widoczność mniejszych i mniej płynnych rynków krajowych w UE oraz umożliwiłoby obywatelom europejskim łatwe inwestowanie w akcje spółek o średniej i małej kapitalizacji we wszystkich państwach członkowskich UE; uważa, że ta rodzina indeksów powinna obejmować wszystkie publicznie notowane akcje w UE i umożliwiać tworzenie podindeksów dla poszczególnych krajów, regionów i sektorów, aby zaspokoić zróżnicowane potrzeby inwestorów, emitentów i ich giełd; podkreśla, że rozwój indeksów i zarządzanie nimi, a także ich wykorzystanie przez uczestników rynku powinny być opłacalne, aby zminimalizować obciążenie uczestników rynku i zmaksymalizować pozytywne efekty drugiej rundy, takie jak zwiększona liczba akcji notowanych na giełdzie i nowe produkty finansowe;

56. podkreśla znaczenie lepszego dostępu do aktualnych cen i informacji o produktach dla inwestorów detalicznych, a także możliwości

---

[1] Komisja Europejska, Feasibility study for the creation of a CMU equity market index family [Badanie wykonalności dotyczące utworzenia rodziny indeksów rynku akcji na potrzeby unii rynków kapitałowych], 2020 r., https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/1562efbd-cbc6-11ea-adf7-01aa75ed71a1/language-en/.

tworzenia ofert dostosowanych do indywidualnych potrzeb; apeluje o wdrożenie środków w celu ułatwienia dostępu do takich informacji;

57. przypomina, że systemy emerytalne i modele ich finansowania w dużej mierze zależą od specyfiki krajowej; podkreśla, że systemy emerytalne pomagają chronić emerytów, budować rynki kapitałowe i mobilizować inwestycje oraz muszą priorytetowo traktować stabilność, solidarność oraz zapewnienie odpowiednich i przewidywalnych dochodów na emeryturze; podkreśla, że silne gwarancje ochrony oszczędzających detalicznych powinny być wzięte pod uwagę w rozwoju produktów emerytalnych w ramach filaru 2 i filaru 3;

58. uważa, że systemy monitorowania uprawnień emerytalnych mogą dać obywatelom europejskim wyraźniejszy obraz uprawnień, których mogą oczekiwać na emeryturze; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie państwa członkowskie wprowadziły proste i przejrzyste systemy monitorowania uprawnień emerytalnych, łatwo i swobodnie dostępne dla obywateli;

59. zwraca uwagę, że pośrednicy tacy jak fundusze emerytalne i zakłady ubezpieczeń odgrywają kluczową rolę w kierowaniu prywatnych oszczędności na inwestycje produkcyjne; oczekuje, że Komisja przyjmie ambitny akt delegowany w sprawie długoterminowych gwarancji i długoterminowych instrumentów kapitałowych w ramach Wypłacalności II, który będzie w pełni odzwierciedlał porozumienie osiągnięte przez współprawodawców w sprawie dyrektywy zmieniającej Wypłacalność II i brał pod uwagę odpowiednie zalecenia EIOPA;

60. oczekuje, że Komisja opracuje rozwiązania, które umożliwią przedsiębiorstwom, w tym rozwijającym się start-upom, mikroprzedsiębiorstwom i MŚP, zwiększenie skali działalności i wejście na giełdę w UE; w związku z tym domaga się, aby przyszła unijna strategia na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up zawierała rozdział dotyczący finansowania, w szczególności dotyczący kapitału wysokiego ryzyka, w którym przedstawione zostaną odpowiednie zachęty dla europejskich przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up, aby nie przenosiły się do państw trzecich, i ukierunkowany na stworzenie atrakcyjnego i otwartego środowiska inwestycyjnego, w którym mile widziani są zarówno inwestorzy z UE, jak i z całego świata, którzy chcą inwestować w Unii; podkreśla, jak ważne jest przyciąganie talentów do UE w celu zapewnienia długoterminowego wzrostu gospodarczego, innowacji i globalnej konkurencyjności; podkreśla potrzebę pogłębienia integracji rynków pierwotnych UE przez zwiększenie konwergencji regulacyjnej i ułatwienie transgranicznego notowania; uznaje, że rynki rozwoju MŚP są ważnym punktem wejścia MŚP na rynki kapitałowe i powinny być bardziej dostępne dzięki uproszczonym wymogom;

61. apeluje o ukierunkowane wsparcie na szczeblu UE, aby wyniki badań skuteczniej docierały do rynku, zwłaszcza w państwach członkowskich o słabszych ekosystemach innowacji; podkreśla wagę łączenia instytucji badawczych ze przedsiębiorstwami typu start-up i przemysłem;

62. popiera wychodzenie inwestorów z przedsiębiorstw prywatnych poprzez promowanie takich mechanizmów jak wielostronny obrót akcjami przedsiębiorstw prywatnych w trybie notowań nieciągłych, co poprawia płynność i przejrzystość oraz umożliwia inwestorom na etapie początkowym osiąganie zysków; uważa, że takie mechanizmy powinny być zaprojektowane specjalnie w celu ułatwienia handlu transgranicznego między państwami członkowskimi UE, przy jednoczesnym zachowaniu praw akcjonariuszy, zwłaszcza akcjonariuszy mniejszościowych;

63. wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania ambitnego planu działania na rzecz unii oszczędności i inwestycji, który zachęca do inwestycji prywatnych, wspiera stabilność finansową i ochronę konsumenta, sprzyja dostępowi do kapitału wysokiego ryzyka i inwestycji kapitałowych, aby umożliwić MŚP czerpanie korzyści z większej integracji rynku, zapewnia inwestorom detalicznym dostęp do rynków, zwiększa wiedzę finansową oraz zmniejsza nadmierną zależność od pożyczek bankowych i uzupełnia je, a jednocześnie zapewnia zachęty do zrównoważonej działalności;

64. uważa, że zwiększenie świadomości finansowej i zaufania jest niezbędne do stworzenia udanej unii rynków kapitałowych i zmobilizowania inwestycji prywatnych; zauważa z zaniepokojeniem, że poziom wiedzy finansowej pozostaje niski w całej Unii, a tylko 18 % obywateli UE wykazuje wysoki poziom wiedzy finansowej; podkreśla, że poziom wiedzy znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich i grupach demograficznych; wzywa do wyraźniejszego skupienia się na wiedzy finansowej, ponieważ należy poprawić poziom zrozumienia poszczególnych produktów inwestycyjnych przez obywateli UE;

65. uważa, że w UE należy wspierać intensywniejsze inicjatywy w zakresie edukacji finansowej, aby poprawić poziom zrozumienia przez obywateli korzyści płynących z udziału w rynkach kapitałowych oraz pomóc inwestorom indywidualnym w podejmowaniu świadomych decyzji inwestycyjnych; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący nowej strategii i wskazuje, że powinna być ona na tyle ambitna, aby znacząco poprawić poziom edukacji w całej Europie i tym samym zapewnić trwałą zmianę; wskazuje na pilną potrzebą przyjęcia środków promujących bardziej dostępną i sprawiedliwą edukację finansową w całej UE, z poszanowaniem kompetencji krajowych; uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny finansować inicjatywy organizacji konsumenckich, indywidualnych stowarzyszeń inwestorów lub organizacji

udziałowców, które promują zrozumienie i sprzyjają udziałowi inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych; wzywa Komisję do wspierania rozwoju niezależnych i przyjaznych dla użytkownika narzędzi cyfrowych, które mogłyby umożliwić obywatelom łatwe porównywanie różnych cech i właściwości produktów inwestycyjnych dostępnych na rynku;

66. podkreśla, że inicjatywy w zakresie edukacji finansowej nie mogą zastąpić solidnych ram ochrony inwestorów; zwraca uwagę, że inicjatywy w zakresie edukacji finansowej mogą mieć ograniczony wpływ ze względu na nieuniknione ograniczenia zachowania i uprzedzenia poznawcze dotykające inwestorów indywidualnych oraz ze względu na szybkość innowacji i samą złożoność rynków finansowych; uważa, że inicjatywy na szczeblu UE i państw członkowskich wspierające standaryzację i prostotę produktów finansowych mogłyby zwiększyć zrozumienie produktów inwestycyjnych przez obywateli UE i poprawić porównywalność tych produktów;

67. wzywa Komisję i państwa członkowskie do większego skoncentrowania się na cyfryzacji w sektorze usług finansowych, aby wykorzystać nowe możliwości oferowane przez sztuczną inteligencję, wymianę danych i nowe technologie oraz utrzymać konkurencyjność na arenie międzynarodowej;

68. wzywa Komisję, aby ułatwiła długoterminowe inwestycje kapitałowe inwestorów instytucjonalnych, w tym banków, ubezpieczycieli, funduszy emerytalnych i funduszy inwestycyjnych;

69. popiera ustanowienie pełnoprawnego europejskiego systemu gwarantowania depozytów; przyznaje, że podział ryzyka i ograniczanie ryzyka są ze sobą powiązane;

70. odnotowuje przegląd ram sekurytyzacji przedstawiony przez Komisję 17 czerwca 2025 r., który mógłby przyczynić się do integracji finansowej poprzez łączenie kredytów bankowych i rynków kapitałowych; uważa, że działania mające na celu ożywienie sekurytyzacji powinny koncentrować się na usprawnieniu wymogów regulacyjnych dotyczących ujawniania informacji oraz na prostych, przejrzystych i standardowych kryteriach, bez osłabiania stabilności finansowej;

Optymalne wykorzystanie zasobów publicznych w celu wyeliminowania luki produktywności

71. przypomina o znaczeniu buforów fiskalnych dla wspierania inwestycji publicznych; zwraca uwagę w szczególności, że zgodnie z ramami reguł fiskalnych państwa członkowskie powinny przynajmniej utrzymać poziom inwestycji publicznych finansowanych ze środków krajowych przez cały okres obowiązywania krajowych

średnioterminowych planów strukturalnych w stosunku do poziomu średnioterminowego sprzed rozpoczęcia realizacji planu;

72. zauważa, że jest mało prawdopodobne, aby sektor prywatny mógł sfinansować lwią część inwestycji niezbędnych do cyfryzacji i dekarbonizacji gospodarki bez wsparcia ze strony sektora publicznego; uważa, że pilny charakter działań w dziedzinie konkurencyjności, obrony, energii i dekarbonizacji wymaga znacznej mobilizacji inwestycji prywatnych i publicznych, w tym w stosownych przypadkach partnerstw publiczno-prywatnych;

73. zwraca jednak uwagę, że poziom długu publicznego w całej UE jest wysoki, a przestrzeń fiskalna – ograniczona; podkreśla zatem, że wszelkie środki wsparcia publicznego mające mobilizować inwestycje prywatne muszą być ściśle ukierunkowane; zwraca uwagę, że inicjatywy zmniejszające ryzyko, np. przez gwarancje publiczne, okazały się skuteczne w osiąganiu tego celu;

74. zwraca uwagę, że większy wpływ i większa częstotliwość klęsk żywiołowych byłyby ogromnym obciążeniem dla finansów publicznych; zauważa, że te przyszłe koszty nie są obecnie uwzględniane w analizie stabilności długu;

75. oczekuje, że Komisja i państwa członkowskie podejmą ambitne i konkretne kroki, aby uniknąć gwałtownego spadku inwestycji publicznych po 2026 r., kiedy to w perspektywie poważnej wojny handlowej, która może mieć wpływ na przydział inwestycji, wygasną również Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz Program InvestEU; zwraca uwagę na podstawowe wady RRF, jak brak zaangażowania władz regionalnych i lokalnych od etapu projektowania do realizacji w ramach terytorialnego podejścia opartego na wielopoziomowym sprawowaniu rządów; podkreśla potrzebę utrzymania poziomu inwestycji publicznych zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim, aby pobudzać inwestycje prywatne i finansować wysokiej jakości usługi publiczne i infrastrukturę publiczną; uważa, że w stosownych przypadkach ramy te należy wzmocnić za pomocą instrumentów i narzędzi inwestycyjnych na szczeblu UE, mających minimalizować koszty dla podatników UE oraz maksymalizować skuteczność dostarczania europejskich dóbr publicznych, co mogłoby również stanowić krok w kierunku wspólnego bezpiecznego składnika aktywów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek w sprawie pakietu zbiorczego dotyczącego InvestEU, który ma zmobilizować znaczną kwotę dodatkowych inwestycji na pozostałą część wieloletnich ram finansowych;

76. zwraca uwagę, że istnieje potrzeba skutecznej koordynacji krajowych polityk fiskalnych w celu utrzymania odpowiedniego poziomu inwestycji publicznych w UE;

77. zauważa, że aby zachować zgodność z ramami fiskalnymi UE, oczekuje się, że rządy UE wprowadzą restrykcyjny kurs polityki fiskalnej w 2025 r., który mógłby być sprzeczny z potrzebami inwestycyjnymi UE; podkreśla, że ponieważ rządy UE zmagają się ze swoimi obciążeniami fiskalnymi, do zlikwidowania luki inwestycyjnej potrzebne są ogólnounijne instrumenty inwestycyjne;

78. przypomina, że fundusz odbudowy NextGenerationEU jest największym pakietem stymulacyjnym, jaki UE kiedykolwiek sfinansowała w celu wsparcia ożywienia gospodarczego oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej; zwraca uwagę, że główne kwestie związane z refinansowaniem NextGenerationEU nadal pozostają nierozwiązane; wzywa Radę, aby w trybie pilnym przyjęła nowe zasoby własne, aby umożliwić trwałą spłatę pożyczek zaciągniętych w ramach NextGenerationEU; uważa, że należy wziąć pod uwagę wszelkie instrumenty i narzędzia, aby zapewnić Unii niezbędne zasoby;

79. zauważa, że emisja wspólnego bezpiecznego składnika aktywów mogłaby stanowić punkt odniesienia, który ułatwiłby osiągnięcie unii rynków kapitałowych, poprawił transmisję polityki pieniężnej w całej strefie euro, wzmocnił międzynarodową rolę euro i zaspokoił niektóre potrzeby inwestycyjne wskazane w sprawozdaniu Draghiego; powtarza w związku z tym, że wspólne zaciąganie pożyczek poprzez emisję obligacji UE stanowi realną opcję zapewnienia Unii wystarczających zasobów na reagowanie na poważne ogólnounijne kryzysy, takie jak trwający kryzys w obszarze bezpieczeństwa i obrony; wzywa Komisję do posunięcia naprzód dyskusji nad wyeliminowaniem istniejącej w UE dużej luki inwestycyjnej, o której mowa w sprawozdaniu Draghiego, oraz do przedstawienia konkretnych propozycji rozwiązań w zakresie finansowania;

80. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza zwiększyć udział inwestorów detalicznych w europejskich produktach finansowych we współpracy z Grupą Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), Europejskim Mechanizmem Stabilności i krajowymi bankami prorozwojowymi; zaleca, aby bezpieczne aktywa emitowane na szczeblu UE były włączane do produktów oszczędnościowych dla pracowników;

81. uważa, że zwiększone potrzeby obronne wynikające z napięć geopolitycznych wymagają natychmiastowej mobilizacji wsparcia finansowego bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich, zwłaszcza tych, które zachowują neutralność; z zadowoleniem przyjmuje przyszły wniosek Komisji dotyczący nowego instrumentu finansowego SAFE o wartości do 150 mld EUR na rzecz zwiększenia zdolności obronnych UE w kontekście planu ReArm Europe; wyraża jednak ubolewanie, że Komisja zdecydowała się oprzeć swój wniosek ustawodawczy na art. 122 TFUE, wykluczającym konsultacje z

Parlamentem; przypomina, że skuteczny rozwój zdolności obronnych opiera się na wspólnych inwestycjach na szczeblu UE, które zapewniają interoperacyjność i generują przyrost wydajności, a nie zależy przede wszystkim od rozdrobnionych wydatków krajowych przez skoordynowane uruchamianie krajowych klauzul wyjścia w celu umożliwienia inwestycji związanych z obronnością;

82. z zadowoleniem przyjmuje wspólną inicjatywę Komisji Europejskiej i grupy EBI mającą na celu utworzenie funduszu funduszy o nazwie „Defence Equity Facility”, którego budżet wynosi 175 mln EUR na lata 2024–2027, aby wspierać prywatne inwestycje w europejskie MŚP opracowujące innowacyjne technologie obronne podwójnego zastosowania;

83. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie grupy EBI, przedstawione w jego strategicznym planie działania na lata 2024–2027, do wspierania rozwoju unii rynków kapitałowych poprzez mobilizację kapitału prywatnego na potrzeby inwestycji produkcyjnych i wspieranie korzyści płynących w kluczowych obszarach polityki UE, innowacji w całym cyklu życia przedsiębiorstw, finansowania kapitału wysokiego ryzyka i finansowania kapitałowego podwyższonego ryzyka dla przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up; przypomina, że obowiązkiem banku publicznego UE jest wspieranie długoterminowych projektów transformacji, w przypadku których istnieją trudności w uzyskaniu finansowania z sektora prywatnego;

84. podkreśla potrzebę uproszczenia, usprawnienia, zoptymalizowania i skonsolidowania procesów i mandatów EBI w celu zwiększenia synergii, skuteczności i wydajności oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych, kosztów sprawozdawczości i złożoności dla przedsiębiorstw i projektów, w przypadku których w przeciwnym razie niechętnie ubiegano by się o finansowanie ze względu na złożone procedury, wysokie koszty przestrzegania przepisów i niepewność regulacyjną;

85. popiera zwiększone wykorzystanie przez EBI instrumentów podwyższonego ryzyka, takich jak bezpośrednie i pośrednie finansowanie kapitałowe i quasi-kapitałowe, w tym za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, w celu wspierania inwestycji w przedsiębiorstwa i fundusze, w szczególności za pośrednictwem kapitału wysokiego ryzyka i produktów dłużnych wysokiego ryzyka, ale podkreśla, że instrumenty podwyższonego ryzyka muszą być stosowane przy ścisłym określeniu ram ryzyka i wymiernych wskaźników ryzyka;

86. uważa, że wsparcie publiczne na rzecz inwestycji wykracza poza dostęp do finansowania i powinno obejmować również pomoc techniczną, zarządzanie projektami, budowanie zdolności, komercjalizację badań naukowych, wsparcie dostępu do finansowania prywatnego oraz wspieranie współpracy między

uniwersytetami a kapitałem wysokiego ryzyka w celu stymulowania innowacji i konkurencyjności;

87. wzywa Komisję do zaproponowania narzędzia koordynacji konkurencyjności, które będzie również wspierać identyfikację europejskich potrzeb przemysłowych, niedoborów i możliwości rynkowych, oraz do opracowania odpowiednich zaleceń; podkreśla, że powinno ono być powiązane z przyszłym Funduszem Konkurencyjności, aby zapewnić skuteczne rozwiązania problemów przemysłowych w całej Unii;

88. wzywa Komisję do położenia większego nacisku na priorytety unii oszczędności i inwestycji w ramach europejskiego semestru, przy zapewnieniu konsekwentnego wspierania, monitorowania i oceny reform strukturalnych i środków mających pogłębić i zintegrować unijne rynki kapitałowe;

89. zwraca się do Komisji o włączenie konkretnych środków na rzecz promowanie kapitału wysokiego ryzyka do przyszłego Funduszu Konkurencyjności, programu TechEU lub wszelkich podobnych inicjatyw;

90. uznaje rolę polityki konkurencji i pomocy państwa we wspieraniu rozwoju przemysłu europejskiego; uważa jednak, że pomoc państwa może prowadzić do dalszej fragmentacji jednolitego rynku;

91. zauważa, że do drugiego kwartału 2027 r. Komisja opublikuje przegląd śródokresowy unii oszczędności i inwestycji;

92. podkreśla, że Parlament powinien być odpowiednio zaangażowany we wdrażanie unii oszczędności i inwestycji; wzywa Komisję do zaangażowania się we wczesne dyskusje w obszarach unii rynków kapitałowych i usług finansowych, zanim przedstawi nowe wnioski i wszelkie dostosowania istniejących wniosków;

°

° °

93. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.